

Jeg tænker her først og fremmest på modregningen for kapitalpensioner samt det forhold, at forslagene får virkning allerede fra i år. Det giver meget kort tid for befolkningen til at indrette sig på de nye regler. Vores oprindelige forslag om en 2-års-periode fra vedtagelse til ikrafttræden havde været at foretrække.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi havde foretrukket, at det ekstra efterlønskontingent blev indsat på en egentlig personlig konto under sådanne vilkår, at pengene ville blive betalt tilbage, hvis forudsætningerne for indbetalingen blev afgørende ændret. Vi ønskede at slå fast med syvtommersøm, at de indbetalte penge var borgernes, ikke finansministerens, og vi forstår fortsat ikke, hvorfor regeringen ikke ville være med til en sådan ordning.

I stedet må vi nu nøjes med det meget omtalte notat fra Justitsministeriet, hvori det antages, at indbetalerne under henvisning til grundlovens § 73 ville kunne få pengene tilbage, hvis efterlønsordningen helt afskaffes.

Nu diskuterer så landets klogeste jurister, om Justitsministeriets antagelse er rigtig. Og i øvrigt forholder notatet sig som bekendt ikke til en situation, hvori efterlønnen ganske vist ikke afskaffes, men alligevel ændres afgørende. Derfor er der stadig væk usikkerhed i befolkningen, og det er udelukkende regeringens ansvar.

Jeg vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at den nye efterlønsordning i praksis vil vise sig at være en meget bureaukratisk og kompliceret ordning.

Jeg sagde allerede under førstebehandlingen af lovforslaget om efterlønsbeviset i efteråret, at denne statsministerielle opfindelse fra valgkampens tid medfører en helt overflødig dobbeltadministration i a-kasserne til ingen verdens nytte.

Af problemer vil jeg endvidere gerne nævne spørgsmålet om de personer, der i henhold til deres ansættelsesforhold opsiges til fratræden på deres 60-års fødselsdag. Der har ikke været enighed om at ændre efterlønsforliget, så der bliver taget højde for denne situation.

Ganske vist har de pågældende 60-årige mulighed for at søge andet arbejde, men det vil nok være svært for mange af dem i 2 år at opfylde det arbejdskrav, som er opstillet som betingelse for at undgå modregning for kapitalpensioner.

Derfor vil jeg gerne opfordre regeringen til som offentlig arbejdsgiver at medvirke til en aftale med de pågældende, som giver dem mulighed

for at beholde deres arbejde i længere tid end oprindeligt forudsat. Det falder jo i øvrigt smukt ind i finansministerens filosofi om, at vi alle skal arbejde mere.

I den sidste fase af forhandlingerne blev der opnået enighed om efterlønsvilkårene for selvstændige erhvervsdrivende. Det er fremgået af pressen, at man fra regeringens side havde planer om at modregne forpagtningsafgifter. Jeg kan hilse med stor tilfredshed, at dette ikke er med i det forslag, som vi behandler her i dag.

Desuden blev der opnået enighed om en ny model, som giver selvstændige erhvervsdrivende mere fleksible muligheder for at fortsætte i deres virksomhed med nedsat arbejdstid og samtidig modtage delvis efterløn.

Den gamle delefterløn for selvstændige bliver næsten ikke brugt, og det er der to grunde til. Dels er der ingen mulighed for at variere arbejdstiden uge for uge, dels stilles der meget skrappe krav om dokumentation for arbejdstidsnedsættelsen, en dokumentation, som kan være vanskelig at fremskaffe, også selv om arbejdstiden angivelig er nedsat.

I den nye ordning kan arbejdstiden varieres. Der stilles naturligvis stadig krav om dokumentation for arbejdstidsnedsættelsen. Men det må nu være muligt at administrere dokumentationskravet på en sådan måde, at den nye ordning kan fungere i virkelighedens verden.

Da den nye ordning jo sikrer, at den skattepligtige indtjening i virksomheden halveres i forhold til gennemsnittet af de tre sidste regnskabsår, så må dokumentationskravet for arbejdstidsnedsættelsen på denne baggrund kunne administreres tilsvarende mere lempeligt.

Det Konservative Folkeparti kan som sagt til slutte sig de fem fremsatte lovforslag, idet vi dog må tage forbehold over for uforudsete problemer, som kan dukke op under den kommende udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, nu er det jo ikke lykkedes mig at få de to største forligspartier til at forklare, hvad det er for nogle diskussioner, der er foregået omkring aktivering af de ældre. Derfor vil jeg nu spørge Det Konservative Folkeparti, om de kan forklare, hvad det er for en diskussion, der er foregået. Hvad er formålet med at sende over 60-årige i aktivering i et arbejdsmarkedssystem?

Altså man må gerne være konkret i sin eksempelgivning. Hvad sker der, hvis hr. Knud